

KONVENCIJA**o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih,****na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu****PREAMBULA**

VISOKE POGODBENICE Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti –

V ŽELJI nadaljevati delo, ki je bilo v Skupnosti že opravljeno pri poenotenju prava na področju mednarodnega zasebnega prava, zlasti na področju pristojnosti in izvrševanja sodnih odločb;

V ŽELJI oblikovati enotna pravila za uporabo prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih –

SO SE DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

NASLOV I**PODROČJE UPORABE KONVENCIJE****Člen 1****Področje uporabe Konvencije**

1. Pravila te konvencije se uporabljajo za pogodbeno obligacijska razmerja v vseh primerih, ko je treba izbrati med pravi več držav.

2. Pravila te konvencije se ne uporabljajo za:

(a) zadeve, ki se nanašajo na status, pravno ali poslovno sposobnost fizičnih oseb, brez poseganja v člen 11;

(b) pogodbeno obligacijska razmerja v zvezi z:

— oporokami in dedovanjem,

— premoženjskimi razmerji med zakoncema,

— pravicami in obveznostmi iz družinskih razmerij, starševstvom, zakonsko zvezo ali svaštvom, vključno z obveznostjo preživljanja nezakonskih otrok;

(c) obveznosti, ki izhajajo iz menic, čekov in zadolžnic ter iz drugih prenosljivih vrednostnih papirjev, kolikor obveznosti iz teh drugih prenosljivih vrednostnih papirjev izvirajo iz njihove prenosljive narave;

(d) arbitražne dogovore in dogovore o izbiri sodišča;

(e) vprašanja, ki jih ureja pravo družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje, kot so na primer ustanovitve z registracijo ali kako drugače, pravna in poslovna sposobnost, notranja organizacija, likvidacija družb in drugih subjektov s pravno osebnostjo ali brez nje ter osebna odgovornost družbenikov in organov za obveznosti družbe in drugih subjektov;

(f) vprašanje, ali lahko zastopnik s svojimi dejanji zavezuje zastopanega nasproti tretji osebi in ali organ lahko zavezuje družbo ali subjekt s pravno osebnostjo ali brez nje nasproti tretji osebi;

(g) ustanovitev „trustov“ ter za razmerja med ustanovitelji, skrbniki in upravičenci „trustov“;

(h) dokaze in postopek, brez poseganja v člen 14.

3. Pravila te konvencije se ne uporabljajo za zavarovalne pogodbe, ki krijejo tveganja na ozemljih držav članic Evropske gospodarske skupnosti. Sodišče pri odločanju, ali je tveganje na teh ozemljih, uporabi svoje notranje pravo.

4. Prejšnji odstavek se ne uporablja za pozavarovalne pogodbe.

Člen 2**Uporaba prava držav nepogodbenc**

Uporabi se vsako pravo, na katerega napotuje ta konvencija, ne glede na to, ali gre za pravo ene od pogodbenc.

NASLOV II

ENOTNA PRAVILA

Člen 3

Svoboda izbire

1. Pogodbo ureja pravo, ki ga izbereta pogodbeni stranki. Izbira pogodbenih strank mora biti izražena izrecno ali pa mora dovolj nedvoumno izhajati iz pogodbenih določil ali okoliščin primera. Pogodbeni stranki se lahko dogovorita, da se izbrano pravo uporablja za pogodbo v celoti ali le za njen del.

2. Pogodbeni stranki se lahko kadar koli dogovorita, da se za pogodbo uporablja drugo pravo, kot se je uporabljalo prej, bodisi na podlagi prejšnje izbire v skladu s tem členom ali na podlagi drugih določb te konvencije. Sprememba prava, ki naj se uporablja za pogodbo, o kateri se pogodbeni stranki dogovorita po sklenitvi pogodbe, ne more vplivati na njeno formalno veljavnost v smislu člena 9 ali na pravice tretjih oseb.

3. V primeru, da so vse druge okoliščine v trenutku izbire prava povezane le z eno državo, dejstvo, da sta pogodbeni stranki izbrali tuje pravo, ne glede na to, ali sta pri tem izbrali tudi tuje sodišče, ne more izključiti uporabe določb prava te države, od katerih s pogodbo ni dovoljeno odstopati (v nadaljevanju „prisilne določbe“).

4. Obstoj in veljavnost dogovora pogodbenih strank o izbiri prava, ki naj se uporabi, se presoja v skladu z določbami členov 8, 9 in 11.

Člen 4

Pravo, ki se uporablja, če pogodbeni stranki ne izbereta prava

1. Če pogodbeni stranki nista izbrali prava v skladu s členom 3, se za pogodbo uporablja pravo države, s katero je ta pogodba najtesneje povezana. Če je mogoče posamezen del pogodbe ločiti od preostale pogodbe in je ta del tesneje povezan z drugo državo, se zanj lahko uporablja pravo te druge države.

2. Ob upoštevanju določb odstavka 5 se domneva, da je pogodba najtesneje povezana z državo, v kateri ima pogodbeni stranka, ki je dolžna opraviti za posamezno pogodbo značilno izpolnitev, v trenutku sklenitve pogodbe običajno prebivališče ali, v primeru subjekta s pravno osebnostjo ali brez nje, glavno upravo. Če pa ta pogodbeni stranka pogodbo sklene v okviru opravljanja svoje gospodarske ali poklicne dejavnosti, se domneva, da je pogodba najtesneje povezana z državo, v kateri je glavna poslovna enota te pogodbene stranke ali, če mora po pogodbi obveznosti izpolniti druga poslovna enota in ne glavna poslovna enota, država, v kateri je ta druga poslovna enota.

3. Če je predmet pogodbe stvarna pravica na nepremičnini ali pravica do uporabe nepremičnine, se ne glede na določbe odstavka 2 domneva, da je pogodba najtesneje povezana z državo, v kateri se nahaja nepremičnina.

4. Domneva iz odstavka 2 ne velja za pogodbo o prevozu blaga. Če je država, v kateri ima prevoznik v trenutku sklenitve pogodbe svojo glavno poslovno enoto, hkrati tudi država kraja nakladanja ali kraja razkladanja ali država, kjer se nahaja glavna poslovna enota pošiljatelja, se domneva, da je pogodba najtesneje povezana s to državo. Za namene uporabe tega odstavka se pogodba o zakupu vozila za en sam prevoz in druge pogodbe, katerih glavni namen je prevoz blaga, štejejo za pogodbe o prevozu blaga.

5. Odstavek 2 se ne uporablja, če značilne izpolnitve ni mogoče določiti. Domneve iz odstavkov 2, 3 in 4 ne veljajo, kadar je glede na vse okoliščine mogoče sklepati, da je pogodba tesneje povezana z drugo državo.

Člen 5

Potrošniške pogodbe

1. Ta člen se uporablja za pogodbe, katerih predmet je dobava premičnih stvari ali opravljanje storitev za osebo (potrošnika) za namen, ki ga ni mogoče obravnavati kot gospodarsko ali poklicno dejavnost te osebe, ali za pogodbe o financiranju take dobave ali storitev.

2. Ne glede na določbe člena 3 izbira prava s strani pogodbenih strank ne sme pripeljati do izključitve prisilnih določb o varstvu potrošnika po pravu države, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče:

— če sklenitev pogodbe izhaja iz posebne ponudbe za potrošnika ali reklame v tej državi in je potrošnik v tej državi opravil vsa pravna dejanja za sklenitev pogodbe,

ali

— če je druga pogodbeni stranka ali njen zastopnik prevzel potrošnikovo naročilo v tej državi,

ali

— če gre za pogodbo o prodaji stvari in je potrošnik potoval iz te države v drugo državo, kjer je oddal svoje naročilo, pod pogojem, da je potrošnikovo potovanje organiziral prodajalec, da bi ga spodbudil k nakupu.

3. V primeru, da pogodbeni stranki v skladu s členom 3 ne izbereta prava in ne glede na določbe člena 4 ureja potrošniške pogodbe pravo države, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče, če je pogodba sklenjena v okoliščinah iz odstavka 2 tega člena.

4. Ta člen se ne uporablja:

(a) za prevozne pogodbe;

(b) za pogodbe o opravljanju storitev, če se storitve za potrošnika opravijo izključno zunaj države, v kateri ima običajno prebivališče.

5. Ne glede na določbe odstavka 4 se ta člen uporablja za pogodbo, ki po skupni ceni predvideva kombinacijo potovanja in nastanitve.

Člen 6

Pogodbe o zaposlitvi

1. Ne glede na določbe člena 3 izbira prava s strani pogodbenih strank v pogodbi o zaposlitvi ne sme pripeljati do izključitve prisilnih določb o varstvu pravic delavcev po pravu države, ki bi se uporabljalo v skladu z odstavkom 2, če pogodbeni stranki ne bi izbrali prava.

2. V primeru, da pogodbeni stranki v skladu s členom 3 ne izbereta prava, in ne glede na določbe člena 4 se za pogodbo o zaposlitvi uporablja:

(a) pravo države, v kateri delavec v izpolnjevanju pogodbe običajno opravlja svoje delo, tudi če je začasno napoten v drugo državo;

ali

(b) pravo države, v kateri je poslovna enota, ki ga je zaposlila, če delavec običajno ne opravlja svojega dela samo v eni državi,

razen kadar iz vseh okoliščin izhaja, da je pogodba tesneje povezana z drugo državo – v tem primeru se za pogodbo uporablja pravo te države.

Člen 7

Prisilne določbe

1. Kadar se po tej konvenciji uporablja pravo določene države, je možno uporabiti prisilne določbe prava druge države, s katero je dejansko stanje tesno povezano, če in kolikor se morajo po pravu te druge države take določbe uporabljati ne glede na to, katero pravo se sicer uporablja za pogodbo. Pri odločitvi o uporabi teh prisilnih določb se upošteva njihovo naravo in namen ter posledice njihove uporabe oz. neuporabe.

2. Nobena določba te konvencije ne omejuje uporabe prisilnih določb prava države sodišča, pred katerim poteka postopek, ne glede na pravo, ki se sicer uporablja za pogodbo.

Člen 8

Soglasje volj in materialna veljavnost

1. Sklenitev in veljavnost pogodbe ali veljavnost pogodbenih določil se presoja po pravu, ki bi se uporabljalo po tej konvenciji, če bi bila pogodba ali pogodbeni določila veljavna.

2. Vseeno se lahko pogodbeni stranki, kadar zatrjuje, da se ni strinjala, sklicuje na pravo države, v kateri ima običajno prebivališče, če je iz okoliščin mogoče sklepati, da učinka njenega ravnanja ni primerno presojati po pravu iz odstavka 1.

Člen 9

Oblika

1. Pogodba, sklenjena med osebami, ki se nahajajo v isti državi, je formalno veljavna, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu države, ki se zanjo uporablja v skladu s to konvencijo, ali po pravu države, v kateri je bila sklenjena.

2. Pogodba, sklenjena med osebami, ki se nahajajo v različnih državah, je formalno veljavna, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu države, ki se zanjo uporablja v skladu s to konvencijo, ali po pravu ene od teh držav.

3. Če se pogodba sklene po zastopniku, se za namene odstavkov 1 in 2 upošteva država, kjer se nahaja zastopnik, ko sklene pogodbo.

4. Enostransko pravno dejanje v zvezi z obstoječo ali nameravano pogodbo je formalno veljavno, če zadosti obličnostnim zahtevam po pravu države, ki se zanj uporablja ali bi se uporabljalo v skladu s to konvencijo, ali po pravu države, v kateri je bilo to dejanje opravljeno.

5. Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za pogodbo, za katero se uporablja člen 5 in je bila sklenjena v okoliščinah iz člena 5(2). Oblika takih pogodb se presoja po pravu države, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče.

6. Ne glede na odstavke 1 do 4 se za pogodbo, katere predmet je stvarna pravica na nepremičnini ali pravica do uporabe nepremičnine, uporabljajo prisilne določbe o obliki po pravu države, v kateri je nepremičnina, če so po tem pravu te določbe obvezne ne glede na to, v kateri državi je bila pogodba sklenjena, in ne glede na to, katero pravo se uporablja za pogodbo.

Člen 10

Domet uporabe prava, ki se uporablja

1. Pravo, ki se uporablja za pogodbo v skladu s členi 3 do 6 in členom 12 te konvencije, ureja predvsem:

(a) razlago;

(b) izpolnitev;

(c) v mejah pristojnosti, ki jih ima sodišče v skladu s procesnim pravom, posledice delne in popolne neizpolnitve obveznosti, vključno z oceno škode, kolikor tako oceno urejajo pravna pravila;

(d) različne načine prenehanja obveznosti ter zastaranje samih pravic in pravic zahtevati izpolnitev obveznosti;

(e) posledice neveljavnosti pogodbe.

2. V zvezi z načinom izpolnitve in dejanji, ki jih je treba opraviti v primeru nepopolne izpolnitve, se upošteva pravo države, kjer se pogodba izpolni.

Člen 11

Poslovna nesposobnost

V primeru pogodbe, sklenjene med osebami, ki se nahajajo v isti državi, se lahko fizična oseba, ki bi bila poslovno sposobna po pravu te države, sklicuje na svojo poslovno nesposobnost na podlagi prava druge države samo, če je druga pogodbeni stranka v trenutku sklenitve pogodbe vedela za njegovo nesposobnost oz. tega ni vedela zaradi malomarnosti.

Člen 12

Odstop terjatve

1. Za medsebojne obveznosti upnika in prevzemnika terjatve se uporablja pravo, ki se v skladu s to konvencijo uporablja za pogodbo o odstopu terjatve.

2. Dopustnost odstopa terjatve, razmerja med prevzemnikom terjatve in dolžnikom, pogoje, pod katerimi se lahko odstopljena terjatev uveljavlja nasproti dolžniku, ter vprašanje, ali je dolžnik izpolnil svoje obveznosti, se presoja po pravu države, ki se uporablja za odstopljeno terjatev.

Člen 13

Subrogacija

1. Kadar ima oseba (upnik) nasproti drugi osebi (dolžniku) terjatev iz pogodbe, tretja oseba pa ima obveznost poravnati to terjatev upniku ali je to terjatev na podlagi svoje obveznosti že poravnala upniku, se upravičenost tretje osebe, da uveljavlja pravice, ki jih je imel upnik nasproti dolžniku po pravu, ki se je uporabljalo za njuno razmerje, ter obseg uveljavljanja te pravice presoja po pravu, ki ureja obveznost tretje osebe, da poravnata to terjatev upniku.

2. Isto pravilo se uporablja, če mora več oseb poravnati isto pogodbeno terjatev in je ena od njih to terjatev upniku že poravnala.

Člen 14

Dokazovanje

1. Skupaj s pravom, ki se v skladu s to konvencijo uporablja za pogodbo, se uporabljajo tudi zakonske domneve ali ureditve dokaznega bremena, ki so s tem pravom predvidene za pogodbeno razmerje.

2. Pogodba ali enostransko pravno dejanje se lahko dokazuje z vsakim dokaznim sredstvom, ki ga dopušča pravo države sodišča, pred katerim poteka postopek, ali katero koli pravo iz člena 9, po katerem je pogodba ali enostransko pravno dejanje veljavno, pod pogojem, da je tako dokazno sredstvo pred sodiščem, pred katerim poteka postopek, možno izvesti.

Člen 15

Izključitev zavračanja

Uporaba prava katere koli države po tej konvenciji pomeni uporabo v tej državi veljavnih pravil, razen pravil mednarodnega zasebnega prava te države.

Člen 16

Javni red

Uporaba pravnega pravila katere koli države po tej konvenciji se lahko zavrne le, če je taka uporaba očitno v nasprotju z javnim redom države sodišča, pred katerim poteka postopek.

Člen 17

Izključitev veljavnosti za nazaj

Ta konvencija se v pogodbenici uporablja za pogodbe, sklenjene po datumu začetka veljavnosti te konvencije v tej državi.

Člen 18

Enotna razlaga

Pri razlagi in uporabi zgornjih enotnih pravil je treba upoštevati njihov mednarodni značaj ter zaželenost doseganja enotne razlage in uporabe teh pravil.

Člen 19

Države z več kot enim pravnim sistemom

1. Če država obsega več ozemeljskih enot, od katerih ima vsaka svoja lastna pravna pravila za pogodbeno obligacijska razmerja, se pri določanju, katero pravo se uporablja po tej konvenciji, vsaka od teh enot obravnavana kot država.

2. Država, v kateri imajo različne ozemeljske enote svoja lastna pravna pravila za pogodbeno obligacijska razmerja, te konvencije ni dolžna uporabljati za kolizije med pravnimi redi teh enot.

Člen 20

Prevlada prava Skupnosti

Ta konvencija ne vpliva na uporabo določb, ki v zvezi s posameznimi zadevami določajo pravila za izbiro prava za pogodbeno obligacijska razmerja in ki jih vsebujejo ali jih bodo vsebovali bodisi akti institucij Evropskih skupnosti bodisi usklajeni nacionalni zakoni za izvajanje teh aktov.

Člen 21

Razmerje do drugih konvencij

Ta konvencija ne posega v uporabo mednarodnih konvencij, katerih pogodbenica je ali bo postala katera koli pogodbenica te konvencije.

Člen 22

Pridržki

1. Vsaka pogodbenica si lahko v trenutku podpisa, ratifikacije, sprejetja ali odobritve pridrži pravico, da ne bo uporabljala:

(a) določb člena 7(1);

(b) določb člena 10(1)(e).

2. Vsaka pogodbenica lahko v uradnem obvestilu o razširitvi te konvencije v skladu s členom 27(2) poda enega ali več pridržkov, katerih učinek se nanaša na omejeno število ozemelj ali na vsa ozemlja, navedena v uradnem obvestilu o razširitvi.

3. Vsaka pogodbenica lahko podane pridržke kadar koli umakne; pridržki prenehajo učinkovati prvi dan tretjega meseca po uradnem obvestilu o umiku.

NASLOV III

KONČNE DOLOČBE

Člen 23

1. Če želi pogodbenica po datumu, na katerega je ta konvencija začela zanj veljati, sprejeti kakršno koli novo pravilo o izbiri prava v zvezi s katero koli skupino pogodb s področja uporabe te konvencije, sporoči svoj namen drugim podpisnicam preko generalnega sekretarja Sveta Evropskih skupnosti.

2. Vsaka podpisnica lahko v šestih mesecih po datumu sporočila generalnemu sekretarju od njega zahteva, da z namenom dosege dogovora med podpisnicami skliče posvetovanja.

3. Če v tem roku nobena podpisnica ne zahteva posvetovanj ali če v dveh letih po sporočilu generalnemu sekretarju s posvetovanji ni dosežen dogovor, lahko zadevna pogodbenica spremeni svojo zakonodajo, kot je navedla v sporočilu. Zadevna država preko generalnega sekretarja Sveta Evropskih skupnosti o sprejetih ukrepih obvesti druge podpisnice.

Člen 24

1. Če želi pogodbenica po datumu, na katerega je ta konvencija začela zanj veljati, pristopiti k večstranski konvenciji, katere glavni cilj ali eden izmed glavnih ciljev je določiti pravila mednarodnega zasebnega prava v zvezi s katero koli zadevo, ki jo ureja ta konvencija, se uporabi postopek iz člena 23. Pri tem se rok dveh let iz odstavka 3 navedenega člena skrajša na eno leto.

2. Postopka iz prejšnjega odstavka ni treba uporabiti, če je pogodbenica ali katera od Evropskih skupnosti že pogodbenica te večstranske konvencije ali če je cilj te konvencije revizija konvencije, katere pogodbenica je zadevna država, ali v primeru konvencije, sklenjene v okviru Pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti.

Člen 25

Če pogodbenica meni, da sklenitev sporazumov, ki jih člen 24(1) ne zajema, ogroža poenotenje, doseženo s to konvencijo, lahko od generalnega sekretarja Evropskih skupnosti zahteva, da med podpisnicami te konvencije skliče posvetovanja.

Člen 26

Vsaka pogodbenica lahko zahteva revizijo te konvencije. V tem primeru predsednik Sveta Evropskih skupnosti skliče konferenco za revizijo konvencije.

Člen 27

1. Ta konvencija se uporablja za evropska ozemlja pogodbenic, vključno z Grenlandijo, in za celotno ozemlje Francoske republike.

2. Ne glede na odstavke 1:

(a) se ta konvencija ne uporablja za Ferske otoke, če Kraljevina Danska ne poda nasprotno izjave;

(b) se ta konvencija ne uporablja za nobeno evropsko ozemlje izven Združenega kraljestva, kadar gre za mednarodne odnose, ki so v pristojnosti Združenega kraljestva, razen če Združeno kraljestvo ne poda nasprotno izjave v zvezi s katerim koli od teh ozemelj;

(c) se ta konvencija uporablja za Nizozemske Antile, če Kraljevina Nizozemska to potrdi z izjavo.

3. Te izjave je mogoče podati kadar koli, in sicer z uradnim obvestilom, ki se pošlje generalnemu sekretarju Sveta Evropskih skupnosti.

4. Postopki v Združenem kraljestvu, ki potekajo na podlagi pravnih sredstev zoper sodne odločbe sodišč enega od ozemelj iz točke (b) odstavka 2, se štejejo za postopke pred temi sodišči.

Člen 28

1. Ta konvencija je 19. junija 1980 na voljo za podpis pogodbenicam Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

2. Podpisnice to konvencijo ratificirajo, sprejmejo ali odobrijo. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evropskih skupnosti.

Člen 29

1. Ta konvencija začne veljati prvi dan tretjega meseca po deponiranju sedme listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

2. Ta konvencija začne veljati za posamezno državo podpisnico, ki konvencijo ratificira, sprejme ali odobri pozneje, prvi dan tretjega meseca po deponiranju njene listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

Člen 30

1. Ta konvencija velja deset let od datuma začetka veljavnosti v skladu s členom 29(1), in sicer tudi za države, za katere začne veljati pozneje.

2. Če ni odpovedana, se veljavnost konvencije molče podaljšuje vsakih pet let.

3. Pogodbenica, ki želi odpovedati to konvencijo, o tem uradno obvesti generalnega sekretarja Sveta Evropskih skupnosti najmanj šest mesecev pred iztekom 10-letnega oz. 5-letnega obdobja. Odpoved se lahko omeji na katero koli ozemlje, na katerega se je ta konvencija razširila z izjavo v skladu s členom 27(2).

4. Odpoved ima učinek le za državo, ki je poslala uradno obvestilo o odpovedi. Konvencija še naprej velja med vsemi drugimi pogodbenicami.

Člen 31

Generalni sekretar Sveta Evropskih skupnosti uradno obvesti pogodbenice Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti o:

- (a) podpisih;
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi;
- (c) datumu začetka veljavnosti te konvencije;
- (d) sporočilih, poslanih v skladu s členi 23, 24, 25, 26, 27 in 30;
- (e) pridržkih in umikih pridržkov iz člena 22.

Člen 32

Protokol, ki je priložen tej konvenciji, je njen sestavni del.

Člen 33

Ta konvencija, sestavljena v enem izvorniku v angleškem, danskem, francoskem, irskem, italijanskem in nizozemskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropskih skupnosti. Generalni sekretar pošlje overjeno kopijo te konvencije vladam vseh podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali to konvencijo.

V Rimu, devetnajstega junija tisoč devetsto osemdeset

[Podpisi pooblaščenecv]

SKUPNA IZJAVA

Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Zvezne republike Nemčije, Francoske republike, Irske, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska –

ob podpisu Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih;

v želji, da bi zagotovile, da se Konvencija uporablja čim bolj učinkovito;

v želji preprečiti, da bi razlike pri razlagi Konvencije ogrožale njen učinek na poenotenje –

izražajo svojo pripravljenost:

1. da preučijo možnosti prenosa pristojnosti za nekatere zadeve na Sodišče Evropskih skupnosti in da se po potrebi pogajajo o sporazumu, ki bi uredil tak prenos pristojnosti;
2. da v rednih časovnih presledkih skličejo sestanke svojih predstavnikov.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to skupno izjavo.

[Podpisi pooblaščenцев]

SKUPNA IZJAVA

Ob podpisu Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih so vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Zvezne republike Nemčije, Francoske republike, Irske, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske:

- I. v prizadevanju, da bi se v čim večji meri izognilo razpršenosti pravil o izbiri prava med številnimi pravnimi instrumenti in razlikam med temi pravili, izrazile željo, da naj si institucije Evropskih skupnosti pri izvrševanju svojih pooblastil v skladu s pogodbami, s katerimi so bile ustanovljene, prizadevajo, kadar je to potrebno, določiti pravila o izbiri prava, ki bodo čim bolj skladna s pravili te konvencije;
- II. izrazile svoj namen, da se bodo od datuma podpisa te konvencije do začetka njene veljavnosti v skladu s členom 24 med seboj posvetovale, če bi ena od podpisnic želela pristopiti h kateri koli konvenciji, za katero bi se uporabljal postopek iz člena 24;
- III. izrazile stališče, da bi morala glede na prispevek Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih k poenotenju pravil glede izbire prava v Evropskih skupnostih vsaka država, ki postane članica Evropskih skupnosti, pristopiti k tej konvenciji.

PRVI PROTOKOL

o razlagi Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, s strani Sodišča Evropskih skupnosti

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI –

OB UPOŠTEVANJU Skupne izjave, ki je bila priložena h Konvenciji o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu –

SO Z NAMENOM skleniti Protokol o prenosu pristojnosti za razlago te konvencije na Sodišče Evropskih skupnosti imenovale svoje pooblaščenice:

[pooblaščenici, ki so jih imenovalе države članice],

KI so se sestali v okviru Sveta Evropskih skupnosti in so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

Sodišče Evropskih skupnosti je pristojno za odločanje o razlagi:

- (a) Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, v nadaljnjem besedilu „Rimska konvencija“;
- (b) konvencije o pristopu k Rimski konvenciji držav, ki postanejo države članice Evropskih skupnosti po datumu, ko je bila Konvencija na voljo za podpis;
- (c) tega protokola.

Člen 2

Spodaj navedena sodišča lahko zaprosijo Sodišče za predhodno odločanje o vprašanju v zadevi, ki jo obravnava in ki se nanaša na razlago določb, ki jih vsebujejo instrumenti iz člena 1, če ta sodišča menijo, da je za izrek njihovih sodb potrebna odločitev o tem vprašanju:

- (a) — v Belgiji:
„la Cour de cassation“ („het Hof van Cassatie“) in „le Conseil d'État“ („de Raad van State“),
- na Danskem:
„Højesteret“,
- v Zvezni republiki Nemčiji:
„die obersten Gerichtshöfe des Bundes“,
- v Grčiji:
„Ta ανώτατα Δικαστήρια“,
- v Španiji:
„el Tribunal Supremo“,

- v Franciji:
„la Cour de cassation“ in „le Conseil d'État“,
- na Irskem:
„the Supreme Court“,
- v Italiji:
„la Corte suprema di cassazione“ in „il Consiglio di Stato“,
- v Luksemburgu:
„la Cour Supérieure de Justice“, kadar zaseda kot „Cour de cassation“,
- na Nizozemskem:
„de Hoge Raad“,
- na Portugalskem:
„o Supremo Tribunal de Justiça“ in „o Supremo Tribunal Administrativo“,
- v Združenem kraljestvu:
„the House of Lords“ in druga sodišča, zoper odločbe katerih ni možno nadaljnje pravno sredstvo;

(b) sodišča pogodbenic, ko odločajo kot pritožbena sodišča.

Člen 3

1. Pristojni organ pogodbenice lahko zaprosi Sodišče za odločanje o vprašanju glede razlage določb, ki jih vsebujejo instrumenti iz člena 1, če so sodb sodišč te države v nasprotju z razlago Sodišča ali sodb enega od sodišč druge pogodbenice iz člena 2. Določbe tega odstavka se uporabljajo samo za sodb, ki so postale pravnomočne.

2. Razlaga Sodišča na podlagi takih zaprosil ne vpliva na sodbe, zaradi katerih je bilo vloženo zaprosilo za razlago.

3. Državni pravobranilci pri vrhovnih sodiščih pogodbenic ali drug organ, ki ga imenuje pogodbenica, ima pravico zaprositi Sodišče, da odloča o razlagi v skladu z odstavkom 1.

4. Sodni tajnik Sodišča o zaprosilu obvesti pogodbenice, Komisijo in Svet Evropskih skupnosti, ki imajo pravico v dveh mesecih po obvestilu Sodišču predložiti zaznamke ali pisne ugotovitve.

5. Za postopke iz tega člena se ne zaračunajo ali priznajo nobeni stroški.

Člen 4

1. Razen če ta protokol ne določa drugače, se določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Protokola o Statutu Sodišča, priloženega k Pogodbi, ki se uporabljajo, kadar se Sodišče zaprosi za predhodno odločanje, uporabljajo tudi za postopke za razlago instrumentov iz člena 1.

2. Poslovniki Sodišča se po potrebi prilagodi in dopolni v skladu s členom 188 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

Člen 5

Ta protokol podpisnice ratificirajo. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evropskih skupnosti.

Člen 6

1. Ta protokol začne veljati, ko ga ratificira sedem držav, za katere velja Rimska konvencija. Ta protokol začne veljati prvi dan tretjega meseca po tem, ko listino o ratifikaciji deponira zadnja država izmed sedmih držav. Če pa Drugi protokol o prenosu določenih pristojnosti za razlago Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, na Sodišče Evropskih skupnosti, sklenjen v Bruslju dne 19. decembra 1988, začne veljati pozneje, ta protokol začne veljati na datum začetka veljavnosti Drugega protokola.

2. Vsaka ratifikacija po začetku veljavnosti tega protokola začne veljati prvi dan tretjega meseca po deponiranju listine o ratifikaciji, pod pogojem, da je za zadevno državo ratifikacija, sprejetje ali odobritev Rimske konvencije že začela učinkovati.

Člen 7

Generalni sekretar Sveta Evropskih skupnosti uradno obvesti podpisnice o:

- (a) deponiranju vsake listine o ratifikaciji;
- (b) datumu začetka veljavnosti tega protokola;
- (c) imenovanjih iz člena 3(3);
- (d) sporočilih v skladu s členom 8.

Člen 8

Pogodbenice sporočijo generalnemu sekretarju Sveta Evropskih skupnosti besedila vseh določb njihove zakonodaje, ki zahtevajo spremembo seznama sodišč iz člena 2(a).

Člen 9

Ta protokol učinkuje, dokler velja Rimska konvencija pod pogoji iz člena 30 navedene konvencije.

Člen 10

Vsaka pogodbenica lahko zahteva revizijo tega protokola. V tem primeru predsednik Sveta Evropskih skupnosti skliče konferenco za revizijo protokola.

Člen 11

Ta protokol, sestavljen v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropskih skupnosti. Generalni sekretar pošlje overjeno kopijo vladam vseh podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali ta protokol.

V Bruslju, devetnajstega decembra tisoč devetsto osemindeset

[Podpisi pooblaščenecv]

SKUPNI IZJAVI**Skupna izjava**

Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Zvezne republike Nemčije, Helenske republike, Kraljevine Španije, Francoske republike, Irske, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Portugalske republike ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske -

ob podpisu Prvega protokola o razlagi Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, s strani Sodišča Evropskih skupnosti;

v želji, da bi zagotovile, da se Konvencija uporablja čim bolj učinkovito in enotno -

izražajo svojo pripravljenost organizirati v sodelovanju s Sodiščem Evropskih skupnosti izmenjavo informacij o sodbah, ki so postale pravnomočne in so jih v skladu s Konvencijo o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih izrekla sodišča iz člena 2 omenjenega protokola. Izmenjava informacij bo obsegala:

- pošiljanje sodb, ki so jih izrekla sodišča iz člena 2(a), in pomembnejših sodb, ki so jih izrekla sodišča iz točke člena 2(b), s strani nacionalnih organov Sodišču,
- razvrščanje in dokumentarno uporabo teh sodb s strani Sodišča, kar po potrebi pomeni tudi pripravo povzetkov in prevodov ter objavo posebej pomembnih sodb,
- posredovanje dokumentarnega gradiva s strani Sodišča nacionalnim organom pogodbenic Protokola, Komisiji in Svetu Evropskih skupnosti.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to skupno izjavo.

V Bruslju, devetnajstega decembra tisoč devetsto osemnosemdeset

[Podpisi pooblaščenčev]

Skupna izjava

Vlade Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Zvezne republike Nemčije, Helenske republike, Kraljevine Španije, Francoske republike, Irske, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Portugalske republike ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske -

ob podpisu Prvega protokola o razlagi Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, s strani Sodišča Evropskih skupnosti;

ob upoštevanju Skupne izjave, ki je priložena h Konvenciji o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih;

v želji, da bi zagotovile, da se Konvencija uporablja čim bolj učinkovito in enotno;

v želji preprečiti, da bi razlike pri razlagi Konvencije ogrožale njen učinek na poenotenje -
izražajo stališče, da mora vsaka država, ki postane članica Evropskih skupnosti, pristopiti k temu protokolu.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali to skupno izjavo.

V Bruslju, devetnajstega decembra tisoč devetsto osemnosemdeset

[Podpisi pooblaščenčev]

DRUGI PROTOKOL**o prenosu določenih pristojnosti za razlago Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, na Sodišče Evropskih skupnosti**

VISOKE POGODBENICE POGODBE O USTANOVITVI EVROPSKE GOSPODARSKE SKUPNOSTI -

KER bo Konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, v nadaljnjem besedilu „Rimska konvencija“, začela veljati po deponiranju sedme listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi;

KER enotna uporaba pravil, določenih v Rimski konvenciji, zahteva, da se vzpostavi mehanizem za zagotavljanje enotne razlage, in ker je v ta namen treba na Sodišče Evropskih skupnosti prenesti določene pristojnosti še preden začne Rimska konvencija veljati za vse države članice Evropske gospodarske skupnosti -

SO Z NAMENOM skleniti ta protokol imenovale svoje pooblaščenice:

[pooblaščenici, ki so jih imenovale države članice],

KI so se sestali v okviru Sveta Evropskih skupnosti in so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

Člen 1

1. Sodišče Evropskih skupnosti ima v zvezi z Rimsko konvencijo pristojnost, ki je bila nanj prenesena s Prvim protokolom o razlagi Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, s strani Sodišča Evropskih skupnosti, sklenjenim v Bruslju 19. decembra 1988. Uporabljata se Protokol o Statutu Sodišča Evropskih skupnosti in Poslovnik Sodišča.

2. Poslovnik Sodišča se po potrebi prilagodi in dopolni v skladu s členom 188 Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti.

Člen 2

Ta protokol podpisnice ratificirajo. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evropskih skupnosti.

Člen 3

Ta protokol začne veljati prvi dan tretjega meseca po tem, ko listino o ratifikaciji deponira zadnja podpisnica, ki izpolni to formalnost.

Člen 4

Ta protokol, sestavljen v enem izvirniku v angleškem, danskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem in španskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh desetih jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu Generalnega sekretariata Sveta Evropskih skupnosti. Generalni sekretar pošlje overjeno kopijo vladam vseh podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali ta protokol.

V Bruslju, devetnajstega decembra tisoč devetsto osemnosemdeset

[Podpisi pooblaščenecv]
